

РЕШЕНИЕ

№ 2152

гр. София, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **ЗОРНИЦА В. АПОСТОЛОВИЧ** като разглежда докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20231110202336 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на управителя на „Тиберус Голд Енд Ексчейндж“ ЕООД със седалище и адрес на управление гр. Шумен, ул. „Цар Освободител“ № 133, ЕИК *****чрез пълномощника му-адв. Х. Н. – АК -Разград срещу Наказателно постановление № 38-87/12.10.2022 г., издадено от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, с което на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 (двадесет хиляди) лева на основание чл.116, ал.3, т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) за нарушение по чл.76, ал.1 от ЗМИП вр.чл.54, ал.1 от ППЗМИП.

В жалбата са изложени аргументи за незаконосъобразност и неправилност на наказателното постановление, поради нарушаване на материалния закон и неспазване на процесуалните правила. В тази връзка се твърдят допуснати нарушения по чл.40, чл.42 и чл.57 от ЗАНН при съставяне на АУАН и издаване на атакуваното НП. Сочи се, че неправилно дружеството било санкционирано за извършеното нарушение на основание чл.116, ал.3, т.3 от ЗМИП.

По изложените съображения се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени атакуваното наказателно постановление, като незаконосъобразно.

В проведеното пред настоящата съдебна инстанция заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовано, не изпраща процесуален представител.

Административно-наказващият орган, редовно призован, се представлява от пълномощника си –експерт юрк. Хараланова. Последната в дадения ход по същество на делото изразява становище за неоснователност на жалбата, поради което намира, че съдът следва да потвърди обжалваното наказателно постановление. При такъв изход на делото претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски, ако същите надвишават законоустановения минимум. Представя писмени бележки.

Съдът, след като служебно провери обжалвания акт, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № ФР-9-43 от 22.03.2022 г. на Директора на САД "Финансово разузнаване" -ДАНС на експерти от агенцията било възложено да извършат проверка на „Тиберус Голд Енд Ексчейндж“ ООД, ЕИК 206085618 със седалище и адрес на управление гр. Шумен, ул.“Цар Освободител“ № 133, в качеството му на задължено лице по чл.4, ал.4 от ЗМИП. Проверката трябвало да обхване дейността на дружеството за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г.

Резултатите от извършената проверка били обективирани в съставения Констативен протокол № ФР-10-6185/16.08.2022 г.

В хода на проверката било установено, че за периода 01.10.2021 г. - 15.10.2021 г. „Тиберус Голд Енд Ексчейндж“ ООД, в качеството си на обменно бюро и задължено лице по смисъла на чл.4, ал.4 от ЗМИП не е уведомило дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС за извършено на 09.09.2021 г. плащане в брой на стойност над 30 000 лева, във връзка със сделка по покупко-продажба на валута.

На 09.09.2021 г. в 10:10 часа на каса 1 в обект за обмяна на валута, нахоящ се в гр. Шумен, бул.“Симеон Велики“ № 46 Е, стопанисван от „Тиберус Голд Енд Ексчейндж“ ООД (притежаващо удостоверение за вписване в регистъра на лицата, извършващи дейност като обменно бюро № 1544/23.07.2020 г. и Приложение № 1/23.07.2020 г.) била извършена сделка по обмяна на валута, при която дружеството продало на свой клиент – „ФКБ Стринг“ ООД сумата от 51 000 евро по курс 1,95300 лв., с легова равностойност 99 603 лева. Сделката била регистрирана с издадени от обменното бюро фискален бон № 0002555 и бордеро № 1037 от 09.09.2021 г.

Като "обменно бюро" – задължено лице по [чл. 4, т. 4 от ЗМИП](#), съгласно разпоредбата на [чл. 76, ал. 1 от ЗМИП](#), „Тиберус Голд Енд Ексчейндж“ ООД е имало задължение да уведоми дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" за извършеното плащане в брой на стойност над 30 000 лева, в срока по [чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП](#), а именно до 15-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията. Тъй като не било изпълнило това свое задължение контролните органи от ДАНС изискали писмени обяснения от управителя на дружеството г-н Стефан Топузаков, който обяснил, че пропускът за подаване на уведомлението по чл.76 от ЗМИП се дължи на незнание, а не е умишлен. В обясненията си управителят на дружеството сочи още, че се касае за сделки само с две търговски дружества – „Тавекс“ ООД и ФКБ „Стринг“ ООД.

Въз основа на така извършената проверка срещу „Тиберус Голд Енд Ексчейндж“ ЕООД бил съставен Акт за установяване на административно нарушение на 16.08.2022 г. от св.Л. – на длъжност „експерт“ в сектор „Оценка на риска на задължените лица“ на отдел "Контрол върху задължените лица“ за извършено на 16.10.2021 г. нарушение по [чл. 76, ал. 1 ЗМИП](#) вр. чл.54, ал.1 от ППЗМИП. Актосъставителят е посочил, че процесното нарушение е пето по ред, от извършени общо шест нарушения от дружеството, които са от един и същ вид и са в рамките на една година.

Актът бил предявен и връчен на новия управител на дружеството г-н Юлиян Железов Матев, който след като се запознал със съдържанието му го подписал без възражения.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН срещу АУАН било депозирано възражение вх. № ФР -11-8785/31.08.2022 г.

На база на горепосочения акт и след преценка на подаденото възражение като неоснователно било издадено атакуваното в настоящото съдебно производство Наказателно постановление № 38-87/12.10.2022 г. от Председателя на ДАНС, с което на основание [чл. 116, ал. 3, т. 3 ЗМИП](#), на дружеството-жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 20 000 /двадесет хиляди/ лева за нарушение по [чл. 76, ал. 1 ЗМИП](#) вр.чл. 54, [ал. 1 от ППЗМИП](#). В текста на наказателното постановление е описано, че процесното нарушение, установено с АУАН № ФР-10-6191/16.08.2022 г., извършено на 16.10.2021 г. се явява пето по ред от извършени общо шест нарушения от един и същи вид в рамките на една година, а именно: АУАН № ФР-10-6187/16.08.2022 г. за извършено нарушение на 16.08.2021 г.; АУАН № ФР-10-6188/16.08.2022 г. за извършено нарушение на 16.09.2021 г.; АУАН № ФР-10-6189/16.08.2022 г. за извършено нарушение на 16.09.2021 г.; АУАН № ФР-10-6190/16.08.2022 г. за извършено нарушение на 16.10.2021 г. и АУАН № ФР-10-6192/16.08.2022 г. за извършено нарушение на 16.11.2021 г.

Препис от наказателното постановление бил връчен на управителя на дружеството-жалбоподател срещу подпис на 14.11.2022 г.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на кредитираните писмени доказателства, инкорпорирани в процеса съгласно разпоредбата на чл. 283 от НПК вр. с чл. 84 ЗАНН, а именно: АУАН № ФР-10-6191/16.08.2022 г., възражение вх. № ФР -11-8785/31.08.2022 г., банково бордеро, касов бон, разяснения от Стефан Топузаков, протоколи за доброволно предаване, заповед № ФР-9-43 от 22.03.2022 г. на Директора на САД "Финансово разузнаване" –ДАНС за извършване на проверка по чл.108, ал.3 от ЗМИП, Заповед рег. № 5-1085/18.04.2018 г. и Заповед рег. № 3-225/01.01.2022 г. на председателя на ДАНС, Констативен протокол № ФР-10-6185/16.08.2022 г. и др.; както и гласните доказателствени средства – показанията на свидетеля –актосъставител Любомира Петрова.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетеля Петрова, възприемайки ги като обективни, логични и безпротиворечиви, намиращи подкрепа в събраните по делото писмени доказателства.

В случая следва да се отбележи, че между страните не е налице спор относно правнорелевантните факти, а само относно приложимото право.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът

прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в законовия срок по смисъла на чл.59, ал.2 от ЗАНН от лице с активна процесуална легитимация и е насочена срещу административно-наказателен акт, който подлежи на въззивен съдебен контрол.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да извърши цялостна проверка на законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя - арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. с чл. 84 от ЗАНН.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че съставения АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентен орган. Съгласно разпоредбата на [чл. 123, ал. 1 ЗМИП](#) актовете за установяване на нарушенията се съставят от контролните органи на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност", на Националната агенция за приходите, от определените длъжностни лица на Българската народна банка или от определените от органите на Комисията за финансов надзор длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", съответно от органа за надзор по изречение първо, от неговия ръководител или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Налице е пълно и ясно описание на нарушението. В АУАН и НП се съдържат твърдения за всички обстоятелства, относими към обективната съставомерност на деянието. В АУАН и НП подробно е описано, че „Тиберус Голд Енд Ексчейндж“ ЕООД не е уведомило в законоустановения срок Дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" за извършената сделка с левова равностойност над 30 000 лева, като са отразени датата на конкретната сделка, лицата, които са я сключили и нейната стойност. В АУАН и НП е посочена датата на извършване на нарушението – 16.10.2021 г., първият ден, следващ последния ден, когато жалбоподателят е следвало да уведоми дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" за извършената сделка на 09.09.2021 г. по продажбата на 51 000 EUR по курс 1.95300, с левова равностойност 99 603 лева.

Не са налице нарушения на правилата за съставянето на АУАН и неговото връчване, уредени в [чл. 40, ал. 1](#) и [чл. 43, ал. 1 ЗАНН](#). Актът е съставен в присъствието на двама свидетели и управителя на дружеството-жалбоподател. Налице са и задължителните реквизити по смисъла на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на издадения санкционен акт. Възраженията в тази насока в жалбата са неоснователни.

По същество на нарушението съдът намира следното:

Страните не спорят, а и от доказателствения материал по делото се установява, че „Тиберус Голд Енд Ексчейндж“ ЕООД, стопанисва обменно

бюро и поради това, с оглед разпоредбата на [чл. 4, т. 4 ЗМИП](#), е адресат на нормите на [Закона за мерките срещу изпирането на пари](#).

Съгласно разпоредбата на [чл. 76, ал. 1 ЗМИП](#) лицата по чл. 4 уведомяват дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" за всяко плащане в брой на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или на техен клиент в рамките на установените отношения или при случайни сделки или операции.

Съгласно [чл. 54, ал. 1 ППЗМИП](#) лицата по [чл. 4 ЗМИП](#) предоставят информацията по [чл. 76, ал. 1 от същия закон](#) на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" на месечна база до 15-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията, на хартиен или магнитен носител или по електронен път по образец, утвърден от директора на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност".

Не е спорно между страните, а и от събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установява, че в законоустановения срок, в случая до 15.10.2021 г., жалбоподателят не е уведомил дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност", за извършената сделка от 09.09.2021 г. по продажбата на 51 000 EUR по курс 1.95300, с левова равностойност 99 603 лева, което от обективна страна е юридическият факт, пораждащ административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Неподавайки уведомление в предвидения за това срок жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му административно нарушение. Касае се за формално нарушение, такова на просто извършване, което е довършено с факта на неподаване на уведомлението в предвидения за това срок, без да се изисква настъпването на допълнителни съставомерни последици.

Доколкото е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическо лице, чиято отговорност е обективна и безвиновна, не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието. Само за пълнота на изложението, във връзка с дадените писмени обяснения от управителя на дружеството-жалбоподател, съдът ще посочи, че според необоримата презумпция от римското право: „Ignorantia legis neminem excusat”, или "Непознаването на закона не извинява никого", т.е. незнанието на фактите би могло да е оправдание, но не и незнанието на законите.

По –натъък, във връзка със санкционирането на дружеството – жалбоподател за извършено системно нарушение на основание чл.116, ал.3, т.3 от ЗМИП съдът намира следното:

Съгласно параграф 1, т.15 от Допълнителните разпоредби на ЗМИП системно нарушение е налице, когато са извършени пет или повече административни нарушения на този закон или на Правилника за прилагането му от същия вид в рамките на една година. Граматическото тълкуване на нормата на чл.116, ал.3, т.3 от ЗМИП налага извод, че за да се определи едно нарушение за системно е необходимо преди извършването му да са извършени поне още четири нарушения от същия вид в рамките на същата година, без да е необходимо те да са установени с влезли в сила наказателни

постановления.

За да се приеме, че в случая е налице системност, АНО е следвало да състави един АУАН, в който да опише всички шест нарушения, които са били установени в хода на проверката, извършена въз основа на заповед № ФР-9-43 от 22.03.2022 г. на Директора на САД „ФР“ към ДАНС, като издаде едно НП и с него наложи едно общо наказание – за системност, прилагайки именно санкционната норма на чл.116, ал.3, т.3 от ЗМИП.

В конкретиката на настоящия казус АНО неправилно е приложил санкционната норма на [чл.116, ал.3, т.3 от ЗМИП](#). В случая на дружеството-жалбоподател, като лице по [чл. 4 от ЗМИП](#) следва да бъде определено наказание по [чл.116, ал.1, т.3 от ЗМИП](#) – имуществена санкция в размер от 5 000 лева до 50 000 лева. Съдът след като съобрази характера и тежестта на извършеното нарушение и като взе предвид липсата на данни за влезли в сила наказателни постановления за други нарушения на нормите на ЗМИП, намира за законосъобразно имуществената санкция да бъде определена в минималния размер, предвиден в закона, а именно 5000 лева.

По изложените съображения, съдът счита, че наказателното постановление следва да бъде изменено в санкционната му част, като на основание [чл.116, ал.1, т.3 от ЗМИП](#) на дружеството –жалбоподател бъде наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева. Така индивидуализирана, санкцията е съобразена както с характера на извършеното административно нарушение, така и с обществената опасност на нарушителя.

Макар да не са наведени доводи в жалбата за маловажност на нарушението, настоящият съдебен състав приема, че в конкретния случай не са налице основания за приложение на чл.28 ЗАНН. Извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с други нарушения от този вид. Наред с това жалбоподателят е субект, който по занятие извършва търговска дейност, поради което и се очаква същият да е запознат с нормативната уредба, касаеща дейността му, и стриктно да я спазва.

При този изход на правния спор, с оглед разпоредбата на чл. 63д, ал.4 от ЗАНН е основателно искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Според нормата чл. 37, ал. 1 от ЗПрП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН, чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 120 лева.

Делото беше разгледано в едно съдебно заседание, с разпит на един свидетел, като същото не се отличава с фактическа или правна сложност, поради което следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на минимума от 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.4 вр. ал.7, т.1 от ЗАНН и чл.63д, ал.4 ЗАНН съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 38-87/12.10.2022 г. издадено от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“- гр. София, с което на основание чл.116, ал.3, т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари на „Тиберус Голд Енд Ексчейндж“ ЕООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 20 000 (двадесет хиляди) лева за нарушение по чл.76, ал.1 от ЗМИП вр.чл.54, ал.1 от ППЗМИП, като на основание [чл.116, ал.1, т.3 от ЗМИП](#) **НАМАЛЯВА** размера на наложената санкция от 20 000 (двадесет хиляди) на 5 000 (пет хиляди) лева.

ОСЪЖДА „Тиберус Голд Енд Ексчейндж“ ЕООД със седалище и адрес на управление гр. Шумен, ул.“Цар Освободител“ № 133, ЕИК 206085618 да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“ – София юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____